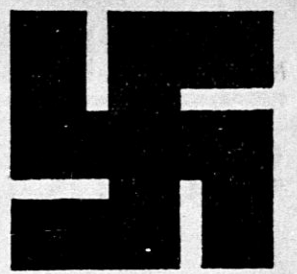
HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 2 — VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA — 1933

PERJANTAI — KESÄKUUN 23 P:NÄ

Työttömyyskysymyksemme

Työttömyyskysymyksen onnellinen ratkaisu on tähän saakka ollut kaikkialla visaisimpia tehtäviä, mitä hallituksilla, kunnilla ja yleensä kansan johtoelimillä on ollut käsiteltävänä. Niinpä meilläkin se on tällä haavaa kysymys, jota nykyisen talousjärjestelmän vallitessa on mahdottomuus onnellisesti ratkaista. Työttömyyskysymys on kompastuskivi, johon hallitukset entisellä pohjalla toimien tulevat sortumaan. Ajan pitkää meidänkin nykyistä surkeata työttömyystilannetta ei voida korjata pikku näpertelyillä, suunnitelmia vailla olevilla hätäaputöillä. Niillä voidaan kyllä tilannetta hetkellisesti helpottaa, mutta se sukeltautuu taas pian entistä räikeämpänä esille.

Työttömyyden ratkaisemiseksi ei riitä olankohotus ja viittailu siihen, että tilanne on samallainen muuallakin, se on yleismaallinen, me emme voi sitä yksin ratkaista, vaan vain yhdessä toisten kanssa yleismaailmallisen tilanteen parantuessa. Ei työttömyys ole meillä enemmän kuin muuallakaan kohtalon suoma rangaistus, se ei ole kysymys, jota me emme voisi ratkaista. Se on suoranainen tulos väärään suunnatusta ja väärin kehitetystä talous- ja valtiojärjestelmästä, joka on johtanut koko kysymyksen umpikujaan ja meidät kaikki sekasortoon, josta vanha systeemi ei voi meitä nostaa. Sillä ei näin ollen ole enää oikeutta elää tässä maassa, vaan on sen kannattajineen väistyttävä ja annettava tilaa uudelle, joka voi paremmin palvella nykyistä aikaa ja ratkaista tämänkin kysymyksen kansan onneksi.

Sellaiset kysymykset kuin esimerkiksi ylituotannon vaara, työn ja pääoman osuus tuloksiin, työntekijän ja työnantajan keskinäinen suhde y. m. ovat nykyisille asianhoitajillemme asioita, joita he eivät pysty ratkomaan parhaimmalla tahdollakaan, niin kauan kuin pysyvät kiinni vanhassa katsantokannassa. Me voimme niitä pakoilla ja niiden ratkaisuja lykätä, mutta ne tulevat eteemme entistä vaativampina. Siksi meidän on miehen tavoin kertakaikkiaan otettava ne kylmästi esiin ja ratkaistava rehellisin mielin kokonaisuuden vaatimusten mukaisesti.

Rahatalousjärjestelmällä, joka on tehnyt kaiken luovan työn veronalaisekseen, sillä ei juuri sen vuoksi ole mitään sanomista asian parantamiseksi. Se on tuotannollisen elämän isäntä, haltija, vaikka rahan tulisi olla vain maksuväline ja yhteishyvään pohjautuva, yhtenäisen suunnitelman alainen luova työ kansakunnan elämän perusta ja maksuvälineet sen alle alistettuja.

Nämä tällaiset kysymykset ovat nykyisen työttömyyden järjestelyn taustana.

Työttömyyttä voidaan helpottaa ja hetkeksi poistaakin tilapäisillä töillä, mutta lopullisesti ei niilläkään voida asiata ratkaista. Joka tapauksessa täytyy tilapäistöidenkin olla sellaisia, joita kansantalouselämä tarvitsee eikä, kuten meillä monasti on ollut, tyypillisiä »hätäaputöitä».

Työttömyyden lopullinen poistaminen edellyttää koko meidän talouselämämme tervehtymistä ja se taas uutta maailmankatsomusta, joka on nykyiselle täydelleen vieras. Meidän maamme on päin vastoin kuin monet muut siinä asemassa ja sellainen, että meillä on tuntuvasti helpompi kuin muualla työttömyyden poistaminen. Meillä on runsaasti aloja, joilla tässä suhteessa voidaan ruveta työskentelemään ja joilla töitä voidaan jatkuvasti kehittää ja laajentaa sekä sen kautta luoda uusia kansantaloudellisia arvoja.

Meillä on yllin kyllin mahdollisuutta järjestää uutisviljelystöitä, soitten, vesiperäisten maitten, kuivausta, vesistöjen laskuja, laiva- ja kanavareittien korjauksia sekä rakentaa näitä uusia. Me voimme rakentaa rautateitä, maanteitä, voimalaitoksia, kuntien ja valtion yleisiä rakennuksia. Kaikilla tällaisilla töillä on kansantaloudellinen merkitys ja niissä saavat meidän työttömämme työtä, jotka ovat jatkuvasti hyötyä tuottavia ja antavat taas uusia mahdollisuuksia vastaisille tarvittaville töitten järjestelyille.

Näin sijoittamalla työttömät töihin ja myöskin järjestämällä heille kohtuulliset, työtä vastaavat palkat, syntyy kohta kansassamme ostokyky, joka on nykyisin tyystin lamassa. Tällöin, kun ostokyky on olemassa, on myöskin meidän teollisuudellamme aika kehittyä. Sitä voidaan ruveta myöskin laajentamaan aivan uusille aloille sikäli, mikäli työntekijöitä meillä riittää ja mikäli kokonaisuuden etu edellyttää.

Maatalous ja kotiteollisuus ovat alat, joiden kehittämisellä työttömyys, ottaen huomioon maamme rajattomat mahdollisuudet, voidaan täysin tyydyttävästi ratkaista.

Kaikki tällainen toiminta edellyttää kumminkin epäitsekästä, määrätietoista ammatillista johtoa, joka on puolue-elämän ja rahamahdin itsekkyydestä täydelleen riippumaton.

N. k. ylimenokautena, joka saattaa kestää pitemmän tai lyhyemmän ajan, riippuen lopullisten suunnitelmien kypsymisestä, täytyy siksi, kunnes päästään uuden maailmankatsomuksen edellyttämään normaaliloon, järjestää tilapäisiä hyötyä tuottavia töitä.

Talouselämän täydelliseen uusimiseen ja tervehdyttämiseen kytkeytyy toisia sangen painavia kysymyksiä, kuten talouselämän velkojen vakiinnuttaminen, kiinteistöluottojen, maksuvälineitten järjestely ja korkokysymyksen lopullinen ja täydellinen selvittely, joka vapauttaa meidät ja luovan työmme rasittavasta korko-orjuudesta. Samoin kuuluu tähän ulkomaisten velkojemme järjestäminen ja täydellinen vapautuminen niistä. Myöskin ulkomainen ja kotimainen kauppa on saatettava uuden järjestelmän mukaiseksi.

Nämä kaikki ovat kysymyksiä, joiden ratkaisijain tulee olla täysin vapaita ennakkoluuloista.

Talouselämän uusimiseen liittyy myöskin jo suorastaan valtiollisen elämän muutos. Eduskuntamme nykyisellä pohjalla toimien ei pysty näitä asioita ratkomaan, sanottakoon se suoraan, sillä ei ole siihen mitään mahdollisuutta. Uuden Suomen luominen edellyttää eduskuntalaitoksemme aivan toisenlaista kokoonpanoa, edustajillemme uutta ajatustapaa, uusia näkemyksiä, jotka ovat useasti vanhojen täydellisiä vastakohtia.

Työttömyyskysymystä ratkaistaessa me olemme siinä onnellisessa asemassa, että me voimme käyttää hyväksemme oloihimme sovellettuina niitä oppeja ja kokemuksia, joita Italia ja Saksa meille nykypäivinä tarjoavat ja jotka siellä ovat jo alkaneet talous- ja valtioelämää tervehdyttää.

Nykyinen liberaalinen talouselämä on aikansa palvellut ja se täysinpalvelleena saa siirtyä historiaan tehdäkseen tilaa uudelle, joka entistä paremmin pystyy palvelemaan kansaamme ja myöskin sitä suojaamaan niitä vaaroja ja vastoinkäymisiä vastaan, jotka meitä mahdollisesti tulevat kohtaamaan.

Me tulemme tässäkin suhteessa taistelemaan kansallisen heräämisen puolesta. Me tahdomme vapauttaa *luovan työn* itsekkäältä riistolta.

Me pyrimme uuden ammattiedustuksen turvin talouselämään, jossa *kokonaisuuden etu, yhteishyvä* toteutuu ja jossa yksityisyritteliäisyys on vapaa ja suojattu.

Kansalaiset! Tulkaa riveihimme taistelemaan näitten päämäärien puolesta!

Jaakko Henrik Hirvi

Opettaja.

SKJ:n edustajaehdokas.

Joutui isänsä kuoluta jo 16 vuotiaana, talon vanhimpana lapsena, äitinsä ja 6 häntä nuoremman sisaruksensa kanssa kotitalonsa hoitajaksi toimien maanviljelijänä n. 10 vuotta. Sillä ajalla ehti uudelleen rakentaa kotikartanonsa sekä laajentaa ja uudistaa tilan maanviljelystä ja karjataloutta. Laajensi maataloutta koskevia tietojaan useilla opintomatkoilla huomatuimmilla mallitiloilla.

Tältä ajalta on periytynyt opettaja Hirven kiintymys maatalouteen sen kaikkine haaroineen. Suoritettuaan kansakoulunopettajaseminaarin Kajaanissa hän Puumalassa opettajan toimensa ohessa toimi pitäjän karja- sekä kotitalouden hyväksi m. m. kasvitarhatyötä elvyttämällä. Kuului myös Puumalan Kietävälän maamiesseuran johtokuntaan.

Kunnallisiin toimiin on opettaja Hirvi myös ottanut osaa. Ollut Puumalan kunnankirjurina, kunnanvaltuuston jäsenenä, Puumalan kunnan kansakoulujen keskusjohtokunnan puheenjohtajana y. m. kunnallisissa toimissa.

Raittiustyössä on jo 30-vuotistaipale takana. Kuulunut m. m. Kajaanin, Puumalan, Savonlinnan ja Helsingin raittiusyhdistyksiin sekä perustanut niille kouluille, joissa hän on ollut opettajana lasten raittiusseuroja ja Toivonliittoja, johtaen niiden toimintaa. Kotikasvatuksen edistämiseksi kiertänyt eri puolilla maata Kotikasvatusyhdistyksen puhujana, Kotikasvatusyhdistyksen haaraosastojen sekä opintokerhojen perustajana ja kotiopintojen tutkijana.

Työ kristillisyyden hyväksi kuuluu erottamattomasti yhteen edellisten kanssa. Jo kotona saatu kristillinen kasvatus saattoi opettaja Hirven Kajaanin seminaarissa ollessaan perustamaan sinne kristillisen yhdistyksen, toimien koko kouluaikansa sen johdossa sekä Kajaanin kaupungin sunnuntaikoulun johtajana. Kuulunut Puumalan ja Huopalahden seurakunnan kirkkovaltuustoihin. Joutunut usein antamaan lausuntoja seurakunnan ja kirkon toiminnan edistämistä käsitteleville komiteoille.

Vapaustaisteluumme osallistui opettaja Hirvi aktiivisesti ollen Puumalan suojeluskunnan perustajia ja sitten vapaussodassa mukana Karjalan. Armeijakunnan II pataljoonassa ollen m. m. miesten huoltotoiminnan johdossa sekä sodan päätyttyä pataljoonansa sotasaalishuoltopäällikkönä sekä etappikomissaarin apulaisena.

Nykyään toimii herra Hirvi opettajana Haagan kauppalan kansakoulussa.

Opettaja Hirven edellä lyhyesti esitetty toiminta eri aloilla, siihen lisäten vielä Haagan kauppalan Huvilanomistajayhdistyksen puheenjohtaja y. m. luottamustoimia, sekä esiintymisen kaikkialla vähävaraisten, kovaosaisten ja työttömäin oikeutettujen etujen puolesta sekä lämpimänä isänmaallisen työväen ystävänä riittänevät suosittelemaan häntä mitä erialisimpia aloja edustaville äänestäjille.

Antero Taavetti Välilä

Teknikko.

SKJ:n edustajaehdokas.

Karl Algot Jansson

vakuutusvirkailija.

SKJ:n edustajaehdokas.

K. A. Jansson on syntynyt Lohjalla 30. 10. 1898. Suoritettuaan kansankoulukurssin antautui hän metsänhoitoa opiskelemaan. Hän oli ensimmäisiä, jotka ilmoittautuivat Saksanniemen joukkueeseen 1917 sekä otti ansiokkaasti osaa vapaussotaan ratsuväen kenttävääpelinä Uudenmaan rakuunoissa. Hän oli mukana Kaukokarjalan ja Inkerinmaan retkellä 1919 sekä otti osaa Uudenmaan taistelukoulun kursseihin. V. 1922 suoritti hän Turun merikoulussa laivurin tutkinnon ja on ollut useilla valtion laivoilla 1922, 23 ja 24 päällikkönä. Poliittiseen elämään hän on aktiivisesti ottanut osaa jo Lapuan Liikkeen alusta ja on nyt saanut toimekseen järjestää SKJ:n toimintaa Länsi-Uudellamalla.

Nikolai Keinänen

Monttööri,

SKJ:n edustajaehdokas.

Nikolai Keinänen syntyi 9 p. toukokuuta 1904 Pietarissa. Hän opiskeli sähkötekniikkaa v. 1923 ja Helsingin Teollisuuskoulussa vv. 1925—26 sekä armeijan asemestarikursseissa vv. 1927—28.

Hän on ollut Helsingin kaupungin kaasulaitoksen palveluksessa, toiminut Pohj. Savon rykmentin asemestarina, Valtion lentokonetehtaan tarkastajana sekä Puistolan VPK:n palopäällikkönä. Hra Keinänen on järjestömme aktiivisimpia työntekijöitä ja hänen työnsä paremman yhteisymmärryksen saavuttamiseksi eri yhteiskuntaluokkien välillä on erittäin kiitettävä. Hän on SKJ:n edustajaehdokas ensi vaaleissa.

KUOLEMA VALHEELLE

Meidän kansallisen ja yhteiskunnallisen työmme ympärille on puoluelehdistö jo ehtinyt kutoa joukon törkeitä valheita. Kuta pitemmälle taistelu ehtii kehittyä, sitä törkeimmiksi käy puoluelehdistön juonien punominen. Sen vuoksi tulemme aina tarvittaessa ylläolevan otsikon alla, lyhyesti ja asiallisesti torjumaan kaikki valheet sekä yleisölle osoittamaan, kuinka alhainen puoluelehdistön moraali on.

Me torjumme seuraavat syytökset:

6) Että SKJ maksaisi jäsenilleen mitään palkkioita, kuten Suomen Sosialidemokraatti, tämä juutalais-marxilaisten äänitorvi väittää numerossaan 19 p. kesäkuuta.

Totta on, että SKJ on järjestö, ainoa laatuaan Suomessa, jossa todellakin suoritetaan vapaaehtoista uhrautuvaa työtä koko Suomen kansan hyväksi. Siis ei makseta mitään »Sasumaisia» palkkioita.

7) Että SKJ saisi varoja joiltakin rahoittajilta, kuten Suomen Sosialidemokraatti, tämä Suomen lehdistöstä viheliäisin, on ottanut itselleen otsaa, vastoin parempaa tietoaan väittää.

Totta on, että SKJ:n toimintaa rahoitetaan niillä uhrilahjoilla, joita sen jäsenet jäsenmaksuina y. m. vapaaehtoisina keräyksinä järjestön hyväksi hankkivat. Tämä osoittaa järkeville kansalaisille, sen siveellisen tason jolla »Sascha Krasnajan»-lehti työskentelee.

8) Että SKJ »houkuttelisi» itselleen jäseniä m. m. työttömien työläisen keskuudesta antamalla heille tupakkaa y. m. etuja kuten työpaikkoja j. n. e.

Totta on, että SKJ on saanut liikkeiltä, tupakkatehtailta vieläpä yksityisiltä kansalaisiltakin eräitä lähetyksiä tupakkaa y.m., jotka luonnollisesti on jaettu järjestön työttömille jäsenille, sekä että ne järjestössä löytyvät työnantajat jotka voivat työtä antaa, ottavat työhön tietenkin järjestömme jäseniä, joilla on tarpeellinen ammattitaito ja pätevyys tarjotun työn suorittamiseen.

9) Että SKJ:n jäsenet Varsasaaressa sattuneessa tapauksessa olisivat käyttäytyneet sopimattomasti tai jollain tavalla juutalais-mairxilaiseen puolueeseen eli sosialidemokraattiseen puolueeseen lukeutuvia kohtaan sopimattomasti on valhe.

Totta on, että SKJ:n Varsasaaressa käyneet jäsenet esiintyivät hillitysti, mutta nämä Marxin Kallen kannattajat itse tanssivat siellä intiaanitanssiaan puukot hampaissa sekä yrittivät myöskin käydä lippumme kimpuun siinä kuitenkaan onnistumatta. Tätä kaikkea he säestivät soittamalla gramofoonilla »vapaata venäjää!»

Suomen kansa — korko-orja.

Korko-orjuus = olotila, jossa kansa on silloin, kun sen täytyy kattaa rahatarpeensa, luottonsa, mitä se tarvitsee tuotannollisen toiminnan harjoittamiseen, uusien kansantaloudellisten arvojen luomiseen kansainvälisen pääoman turvin ja sen määräämin ehdoin sekä yleensä maksuvälineitten hankinta korkeita korkoja y.m. ehtoja vastaan, jotka ovat kovemmat kuin mitä tuotannollinen toiminta, ollakseen myöskin kansainvälisesti kilpailukykyinen, edellyttää ja kannattaa.

Korko-orjuudessa on meillä ennen kaikkea *maatalous,* joka käyttää sille välttämätöntä sellaista luottoa, josta sen täytyy maksaa niin paljon korkoa, että se riistää siltä koko tuloksen ja joka jää lyijynraskaana taakkana jatkuvasti painamaan.

Pääomakasvu maataloudessa on tilastojen mukaan 3 %. Maanviljelijä, korvenperkaaja, toivoton on asemasi, korko-orja olet sinä ja sukusi loppumattomasti niin kauan, kuin sinun pitää maksaa luotostasi korkoa päälle 3 % eli päälle sen, mitä raskaalla työllä ja ponnistuksella on normaalioloissa mahdollisuus saada.

Korko-orjuudessa on *työmies,* joka tehtaissa ja työpajoissa kovalla työllä luo uusia arvoja niukoin palkkaeduin, samanaikaisesti kun osakkaat — ilman vaivaa ja työtä — nostavat korot, tantiemit ja osingot.

Mitä synkimmässä korko-orjuudessa olet sinä työttömien katkeroitunut, kyrmyilevä joukko, jonka täytyy antaa käsivarsiesi elävän voiman tai ajatustesi luovan kirkkauden sammua rahamahdin itsekkyyden synnyttämään työttömyyteen ja tylsyyteen. Pimein on orjuutesi silloin, kun rahamahti pukeutuu kansainvälisen marxilaisuuden pettävään viittaan.

Korko-orjuudessa on koko *ammatillinen keskisääty,* jonka työn tulokset, vaivannäöt menevät tyystin pankkilainojen koron maksamiseen.

Korko-orjuudessa on *teollisuuden harjoittaja,* joka on päässyt eteenpäin sitkeällä työllä ja suurin ponnistuksin, mutta ei ole päätöstensä herra, vaan ajan kulun mukaisesti on pakoitettu tyydyttämään nykyisen täysin väärään suunnatun ja jo runsaan miespolven ajan kehitetyn rahatalousjärjestelmän itsekkäät pyyteet, jollei tahdo tulla ajetuksi pois luomuksestaan.

Korko-orjuudessa ovat kaikki ne, jotka ansaitsevat leipänsä *henkisellä tai ruumiillisella työllä,* samalla kuin pieni piiri — työttä ja vaivatta — saa huomattavat tulot korko-, pankki- ja pörssivoittoineen ja kaiken huipun lisäksi vielä suunnattomat korkomäärät maksetaan kansainvälisten luotonantajien tyydyttämiseksi. — Tässä emme tarkoita pikkutallettajia ja säästäjiä, sillä heiltäkin ryöstetään ja heitä verotetaan monin kerroin heidän uurastustensa tuotteet ja pienet korkosummat, niin että heille vanhoina voidaan helposti ja mielihyvin maksaa pieni osa heidän työnsä täydestä tuloksesta — siten eksyttäen heidän ajatuksensa puoltamaan nykyistä korkokapitalistista systeemiä ja tehden heidät sokeiksi näkemään tapahtuneen ryöstön huolimatta siitä, että tällainen järjestelmä on jo osittain vienyt ja varmasti vie, jos se saa jatkua, sekä säästäjien että pankkien tuhoon.

Korko-orjuudessa on *jokainen kansa,* joka kattaa rahatarpeensa lainoilla, sillä lainanantaja s.o. rahamahti lainaa aina itsekkäästi hyötyäkseen, siis mahdollisimman suuria ja hyvin taloudellisia ynnä poliittisia etuja vastaan.

Korko-orjuudessa ovat *kaikki kansat* ja *hallitukset,* jotka kumartavat lainakapitaalin valtaa.

Korko-orjuudessa on *luova työ,* jonka yläpuolelle asetetaan raha, niin että tämä, talouden palvelija, maksuväline, on päässyt herraksi ja luovan työn mitä kylmimmäksi tyranniksi.

Korko-orjuudessa kohtaavat toisensa vastakohdat: työ kapitaalia vastaan, luova voima itsekästä hyötyä vastaan. Samoin iskevät siinä yhteen vapaus ja orjuus, hyveet ja kavaluus, valo ja näkemyksemme sokeus.

Korko-orjuuden ja sen edelyttämän *ylivaltiollisen rahamahdin* hävittämisellä avautuu tie Suomen kansalle vapauteen ja hyvinvointiin.

Tässä on asiamme ydin. Tällä ratkaisulla karkkoaa työttömyys ja sen seurauksena avautuu kansallemme tie kaikkinaiseen kulttuurin kehittämiseen.

Suomen kansa! Tässä ja vain tässä on *avain* syntyneen kaaoksen selvittämiseen!

Seuraavassa numerossa eräitä suuntaviivoja asian positiivisesta järjestämisestä.

Kysymyksiä ja vastauksia.

Tällä osastolla lehdessämme on tarkoitettu jatkuvasti antaa vapaus lukijoillemme, aivan niinkuin yleisissä kokouksissammekin, tehdä kysymyksiä sellaisista asioista, jotka eivät ole ehkä muuten selvinneet ja josta kaipaa lyhyttä selitystä.

Toivomme, että arvoisa lehtemme lukijakunta ryhtyy tätä osastoa runsaasti ja mielenkiinnolla käyttämään ja seuraamaan, siten saamme viritettyä ajatustenvaihtoa ja asioihin syventymistä.

Kysymykset on lähetettävä osott.: Helsinki, Mikonk. 1 B, SKJ, Lehtijaosto. Kysymykset julaistaan ensin ja vastaukset seuraavassa lehdessä.

1. Kysymys.

Mitenkä kansallissosialistit aikovat turvata eri elineturyhmien taloudellisen aseman saavutettuaan valtiollisen yliotteen.

Kivityömies.

2. Kysymys.

Mikä on Suomen Kansan Järjestön talousohjelma ja mitenkä se aikoo tulevaisuudessa poistaa maataloutta rasittavan korko-orjuuden.

Korkotaakasta kärsivä maanviljelijä.

3. Kysymys.

Mitä tarkoitusperiä ajaen SKJ taistelee juutalaisuutta ja vapaamuurariutta vastaan.

Asiasta tuntematon.

Järjestön työmailta

Kokouksia yleisöä varten Helsingissä.

Lauantaina t.k. 24 p. Mikonk. 1B, kerholla, klo 19, IV alueen, 4 tukik. puhuu. Latvonen.

Sunnuntaina t.k. 25 p. klo 15 naisille. Useita puheita.

Maanantaina t.k. 26 p. E. Makasiinink. 6, 3 kerho, klo 19. Useita puheita.

Tiistaina 27 p. Mikonk. 1 klo 19, puhuu Pirhonen.

Keskiviikkona 28 p. Mikonk. 1 klo 19. Kokousta johtaa aluevartija Perttunen.

Torstaina 28 p. Mikonk. 1, klo 19, ruotsinkielinen.

Perjantaina 30 p. Mikonk. 1, klo 19, johtaa tukivartija Halme.

Perjantaina 30 p. E. Makasiinink. 6. Useita puheita.

Kokouksissa on kaikille pääsy vapaa. Tervetuloa.

I alue

tiistaina 27 p. klo 19 ja perjantaina 1 p:nä samoin kello 19. Kokoukset pidetään molemmat SKJ. kerhohuoneustossa E. Makasiinink. 6. Kokouksiin on pääsy vapaa ja puhuu niissä sekä alue- että tukivartijat.

Kokouksia toimihenkilöille.

Sunnuntaina 25 p. klo 19, Mikonk. 1, IV alueen vartijapuhuttelukokous.

Maanantaina 26 p. klo 19, Mikonk. 1. Helsingin piirin vartiain puhuttelukokous johtaa järjestön johtaja kapteeni Kalsta.

Kokoukset ovat suljettuja.

Perheiltamia.

Viime perjantaina t.k. 16 p:nä järjesti SKJ Helsingin piirin IV alueen naisosasto perheiltaman Rakennusmestarien talolle Fredrikink. 51. Ohjelmassa oli puheita, laulua, soittoa sekä lopuksi nuoret karkeloivat. Musiikista huolehti järjestön oma tilapäinen orkesteri. Järjestön jäseniä tuttavineen oli mukana runsaasti.

•

Lauantaina t.k. 17 p. oli Helsingin piirien I ja III alue järjestänyt Järjestön kerhohuoneustossa E. Makasiininkatu 6 hauskan perheillanvieton. Ohjelmaakin oli varattu runsaasti ja hyvin vaihtelevaksi. Väkeä oli kesäisestä illasta huolimatta huoneuston täydeltä. Käyttäytyminen ja järjestys oli hyvä.

Viides Heimolan kokous jälleen täysin huonein.

SKJ on pitkin kevättä viikottain pitänyt yleisiä kansalaiskokouksia Helsingissä Heimolan suuressa juhlasalissa. Omituista kyllä, ettei niistä sanomalehdet ole puhuneet halaistua sanaa, vaikka joka kokouksessa on sali ollut kansaa tupaten täynnä. Niinpä se oli keskiviikkonakin t.k. 14 päivänä, jolloin oli Helsingin piirin V alueen järjestämä yleinen kansalaiskokous. Kesäisestä kauniista illasta huolimatta oli pääsyliput myyty joka paikkaa myöden. Ja kuulema lipuista oli suurin osa jo myyty ja tilattu etukäteen.

Ennenkuin kello oli kerinnyt lähestyä 19 oli permantopaikat suurimmalta osalta täynnä, kansan tungeskellessa parvekkeelle.

Tasan klo 19 kajahutti Meriväen soittokunta alkajaisiksi »Vanhat toverit», minkä jälkeen tukivartija *Alanne* piti tervehdyspuheen, puhuen järjestön merkityksestä. Soittokunnan kajahuttaessa »Terve Suomeni maa», astui puhujapöydän eteen aluevartija *Perttunen* pitäen voimakashenkisen puheen, selostaen pääasiassa nyt elettävää kurjaa työttömyyden ja soppajonojen aikaa, joka on johtunut puolue-elämän karsinoitumisen vuoksi ja vaikka elämme kuumimmassa vaalitaisteluajassa, niin ei puolueitten ohjelmat lupaa meille minkäänlaista ulospääsyä tästä. Puhuja korosti, että jos tästä tahdomme kunnialla suoriutua, on oma apu paras apu, samoinkuin jääkäriliikeenkin aikana, lähti työmies työnsä äärestä, maamies auransa kurjesta, insinööri piirustussalista Saksaan ja kaikilla heillä oli yhteinen asia, isänmaan onni ja pelastus mielessä. SKJ samalla tavalla kutsuu säätyyn, arvoon tai ammattiin katsomatta kaikkia Suomen kansalaisia, luomaan uutta Suomea, kansallisvaltiota. Puhe palkittiin voimakkailla aploodeilla.

Taas seurasi musiikkia ja puhe, jonka piti aluevartija *Keinänen* puhuen voimakkaita sanoja ja tyhjentävästi tuoden esiin sen kurjuuden, johon nykyinen talous ja valtajärjestelmä on kansamme johtanut ja että mitään ulospääsyn mahdollisuutat ei ole, ennenkuin olemme kirouksellisen puolue-elämän, juutalais-marxilaisuuden ja rahamahdin kahleista vapaat. Ja että vapautuminen voi tapahtua vain kansallisen yksimielisyyden voimalla. Puhe palkittiin runsailla kättentaputuksilla.

Väliajan ja soitton jälkeen astui raikuvien kättentaputusten tervehtimänä puhujapöydän eteen SKJ:n johtaja, kapteeni *Kalsta* puhuen tällä kertaa aiheesta työttömyys ja sen kansantaloudelliset seuraukset, mihin ne ovat johtaneet ja miten se olisi korjattavissa samalla selostaen SKJ:n ohjelmaa, valaisten esitystä käytännöllisin esimerkin. Puhuja rinnasti Italian kansallis-sosaalisen ja Venäjän Marxilais-kommunaalisen järjestelmän, joista molemmat ovat työskennelleet jokseenkin saman ajan. Meillä itsekullakin on tiedossa tulokset molemmista. Puheessaan hän myöskin totesi nykyisen rahatalousjärjestelmän olevan suurena syynä työttömyyteen ja mitenkä se olisi korjattavissa. SKJ jonka ohjelma pyrkii luomaan yhteisedunmukaista uutta järjestelmää, jonka mukaan meillä on mahdollisuudet jo kyllin ajoissa tarkkailla, että ylituotanto, palkkariidat tai joku muu seikka ajoissa tulee huomatuksi ja samalla korjatuksi, niin että ei työttömyys pääse voimakkaasti rehoittamaan ja talouselämää veltostuttamaan. Voimakas, pitkäaikainen aploodi osoitti puheen kaikille mielenkiintoiseski. Puheen päätyttyä oli tilaisuus keskusteluun. Tehtiin useita kysymyksiä joihin kapteeni Kalsta vastasi, samalla selostaen kysymyksen tekijälle järjestön ohjelmaa siltä osalta. Voimakashenkinen kokous päättyi yhteiseen »Kuullos pyhä vala».

Ensimmäinen kilpailu.

»Herää Suomen» ja »Hakkorsetin» asiamiesten kesken on järjestetty ensimmäinen kilpailu. Suomen Parranajoterätehdas Oy. lahjoitti järjestömme johtajalle, kapteeni Kalstalle, erikoistekoa olevan parranajokoneen ja joukon kotimaisia Leijona teriä. Tämän lahjan tahtoi kapteeni edelleen antaa muistolahjana sille järjestömme jäsenelle joka heinäk. 4 päivään mennessä kerää enimmän lehdellemme tilauksia. Yritetäänpäs, kuka on se onnellinen mies tai nainen joka saa vastaanottaa ensimmäisen kunnialahjan järjestömme johtajalta.

Käpylässäkin kuhistaan.

SKJ:n Helsingin piirin IV alue järjestää Käpylän Seurojen taloiie propagandakokouksen sunnuntaina t.k. 25 p. kello 19 runsaalla ja hauskalla ohjelmalla. Mainittakoon, että ohjelmassa tulee olemaan soittoa, laulua, useita puheita ja reipas karkelo. Jotta joukolla, sekä järjestön jäsenet että ei-jäsenet tervetulleita Juhannusrääppijäisille Käpylään!

Haagassakin herätystä.

Sunnuntaina t.k. 25 p:nä klo 20 on Haagan Nuorisoseuran talolla SKJ:n järjestämänä suurempi herätys- ja valistuskokous, jossa on paitsi soittoa, laulu- ja lausuntaesityksiä arvokkaita esitelmiä, joita pitävät maisteri Yrjö *Raikas,* tohtori-insinööri *B. v. Alfthan* ja opettaja *Jaakko Hirvi.* Tilaisuus on tosiaankin ensimmäinen alallaan Haagassa, joten sinne kannattaa oikein joukolla rientää kun vielä sisäänpääsymaksukin on vapaehtoinen.

Huvimatka.

Järjestömme Helsingin piirin naisosasto järjesti viime sunnuntaina hauskan saari-matkan erääseen kaupungin omistamaan Espoon saareen, jota kutsutaan n. s. Varsasaareksi. Matkaa varten oli vuokrattu moottorivene, johon mahtui 55 henkeä. Lähtö tapahtui Hietalahden rannasta kello 7 aamulla. Perille saavuttua leiriinnyttiin, rannalle nostettiin kokoontumismerkiksi hakaristilippu. Päivä kului erittäin hauskasti ja rattoisasti uiden ja eväs reppuja tyhjennellen. Välipalaksi kajahti reipas laulukin silloin tällöin.

Huvittavana seikkana tulkoon mainittua, että meidän hakaristilippumme näyttää olevan varsin vastenmielinen kapinakiihko-kommunistisille-demokraateille, sillä m. m. retkeläisiämme alettiin haukkua, pilkka illa ja uhkailla heti saaressa kun lippu oli pystytetty ja josta härnäämisestä näkyy olevan »Sosialidemokraatti» keittänyt uutisen päinvastaiseksi s. t. s. ryhtynyt kommunisti nuorukaisten hulinakaartin suojelijaksi. Sehän enimmän harmittaa ja hermostuttaa vastustajiamme kun yleensä järjestömme ja sen jäsenet kykenevät hillityn harkitusti tilanteita hoitamaan, kuten saarimatkankin osanottajat. Sillä kiihoittajista huolimatta he olivat ja nauttivat virkistävän kesäpäivän suloudesta. Saaresta palattiin vasta iltamyöhällä reippaina ja virkeinä.

— *Rautatiekirjakauppa* on suostunut ystävällisesti järjestämään lehtemme levittämisen niin, että sitä on nyttemmin saatavana jokseenkin jokaiselta rautatieasemalta ja junanmyyjiltä, samoin Helsingissä sekä muissakin kaupunkeissa kaikilta Rautatienkirjakaupan alaisilta myyjiltä, kuten paperikaupoista ja katumyyjiltä. Joten siis SKJ:n ääni »Herää Suomi» kulkee yli koko maamme.

— ***Mieluinen lahja.*** Kelloseppä Aug. *Sandell* on lahjoittanut SKJ:n E. Makasiinink. 6 olevaan kerhohuoneustton suureen saliin kauniin seinäkellon. Kauttamme pyytää lahjan saajat kittää hyvästä ja tarpeellisesta lahjasta.

Valinnan hetkellä.

Ne ajatukset, jotka nyt, lehtemme ensimmäisen numeron mukana leviävät yhteisen kansan tietoisuuteen, saavuttavat varmaan tuhansien kansalaistemme kannatuksen, mutta samalla ne nostattavat lukemattomille eri eturyhmiin kuuluneille ajatuksen, kummanko valitsen, uuden vai vanhan, samoinkuin kysymyksen siitäkin, minkälaiseen tilanteeseen valinta asianomaisen asettaa uudelle tiellä otetun ensi-askeleen jälkeen.

Se tyrannius, jolla puolueet tähän saakka ovat jäsentensä kädet, jopa ajatuksetkin sitoneet, on psyykillisesti niin voimakas, että se herättää, ei vain arkuuden vaan suorastaan pelontunteen asianomaisen kansalaisen mielessä niiden seuraamusten tähden, joita myönteinen päätös mahdollisesti aiheuttaa. Eikä ihmekään, onhan nyt jo olemassa lukemattomia esimerkkejä siitä, että eri puolueryhmät ja niiden vannoutuneet kannattajat ovat käyttäneet m. m. taloudellista painostustakin alaistensa henkilöiden puoluekarsinoihinsa pidättämiseksi.

Vaikka edellinen toisaalta osoittaakin väitteemme oikeutuksen, etteivät nykyiset puoluepomot ole vähääkään piitanneet kansan eduista, joita he niin runsaslukuisin iskulausein ovat viljelleet ja varsinkin nyt vaalien lähestyessä tulevat entistä kiihkeimmin esittämään, koska eivät voi ajatuksiamme hyväksyä eivätkä anna alaistenkaan hyväksyä, samoinkuin senkin mikä pelko heidät on vallannut, tuo kaamea peikko yksityisetujen menettämisestä, jonka ainoan päämääränsä he ovat näihin saakka salanneet yhteisen kansan jäseniltä. Ja nuo juuri ovat niitä seikkoja, jotka ratkaisun hetkellä asettavat lukemattomille »puolueisiin» lukeutuneille varsin vaikeasti irroitettavat kahleet. Siitä syystä ratkaisu muodostuukin useihin kansalaisiimme nähden paljoa vaikeammaksi kuin ennakolta on saattanut ajatellakaan. Ei vain taloudellinen painostus, vaan moninaiset muutkin seikat, kuen paisutettu iva, kaikenlainen panettelu ja törkeästi vääristetyt järjestöämme halventavat soimaukset ovat niitä aseita, jotka nyt taipaleen alussa saattavat asiamme esitaistelijoita kohdata. Puoluepukareiden lietsoma *viha se on,* mikä nykyhetkellä voi tuon kaiken aiheuttaa. Sanotusta vihasta ja vainosta huolimatta ei ole kuitenkaan aihetta jättäytyä sivusta katselijaksi. Sellainenhan aiheuttaisi vain vastustajiemme tarkoituksen toteutumisen, tilanteen tämöisenä edelleenkin jatkumisen aina niin pitkälle etteivät tervehtymiseen pyrkivät toimenpiteemme ehtisikään estämään sitä tuhoa, jota kohden kansamme on tällä hetkellä kulkemassa. Elämmehän tällä hetkellä läheisen purkautumisen oireita osoittavan tulivuoren partaalla, josta syystä valinnan ja päätöksen eteen joutuneen kansalaisen tulee tajuta myöskin sen seikan tärkeys, että kaikenlainen painostuskin on sitä pikemmin voitettavissa, mitä mieslukuisemmin tämän kansan jäsenet liittyvät yhdeksi suureksi kokonaisuudeksi, jonka eheyttä eivät parhaimmatkaan luokkavihan lietsojat voi rikkoa eikä uhmata.

Kun ennemmin tai myöhemmin jokaisen kansalaisemme eteen tulee ratkaisun- ja oman minän kanssa suoritettava tilinteon hetki s.o. jäädäkö siihen ryhmään, joka sitoo kansan sille vieraiden tarkoitusperien eteen palvelevien johtajien alaisiksi ja aitaavat sen eri karsinoihin, joiden sisäpuolella on mahdollista kylvää edelleen ärsyttävää vihan kylvöä, jonka ainoana päämääränä on toisen samallaisen ryhmän tuhoaminen, vai jättääkö tuo luonnoton taistelunsa ylivaltiollista rahamahtia palvelemaan antautuneiden onnenonkija-johtajien jatkettavaksi ja liittyä joukkoon jossa asianomaisen oma ja koko *kansan* menestys on ponnistelujen korkea päämäärä.

Lukijani! Kun tervehdyksemme: Herää Suomi! nyt on saavuttanut sinutkin, ajattele vakavasti ennenkuin päätöksen teet. Jos kansamme menestys on sinulle kallis — jos niiden kymmenien tuhansien hätä ja kärsimys, joilta jo kauan on puuttunut kaikkein välttämättömin — joilla ei ole mitään millä itsensä ravitseisivat, ei mitään millä vaatettaisivat, ja joiden kodit joutuvat tunnottoman rahamahdin vasaran alle ja itse mieron tielle — ajattele kahdesti, ennenkuin valitset. Emme voi sinulle mitään antaa, emme edes luvata, mutta meidän mukaamme littyessäsi vahvistat sitä joukkoa, liityt siihen Suomen sorrettuun kansaan, jonka aika on vihdoinkin herätä tietoisuuteen siitä, että kanselaistemme ihmisarvo on ilkkuen poljettu yksityispyyteitten kaikkinielevään rämeikköön.

Katso ympärilläsi vallitsevaa elämää. Herää näkemään sen aiheuttaneiden seikkojen syvimmät syyt. Tutki meidän ohjelmaamme ja niitä päämääräpyrkimyksiä, joihin se tähtää. Se on tarkoitettu myöskin sinua varten.

Valinnan hetki koittaa sinullekin niin pian kuin olet ymmärtänyt mitä me tahdomme ja mikä on tiemme.

Valinnan hetki on toki edessäsi. Eikä sinunkaan mukaantulosi ole vielä myöhäistä- vaikka suot itsellesi ajattelun aikaakin.

Mikä on sinun tiesi?

———

Kansalainen:
Isänmaanystävä:

Sinä ehkä et vielä tiedä, että *Suomen Kansan Järjestön* tunnussana on *Herää Suomi,* että sen sydän sykkii vain suomalaisille, että se ei tunne mitään puoluekarsinoita, eikä mitään puoluevihan sokaisemia ihmisraukkoja.

Emme taistele luokkatietoisuuden säilyttämiseksi, jotta veljesvihan liekki tässä maassa hulmuaisi, niin kuin se on tähän asti tehnyt, vaan meidän taisteluhaasteemme on pois puoluekarsinat, pois marxilainen internationaali, pois juutalaisrahamahdin orjuus. Me tahdomme, että valtiomahti, joka tässä maassa palvelee vaan osaa kansasta on aikansa elänyt ja että sen tilalle on rauhallisin keinoin saatava järjestelmä, jolla on *koko kansan kannatus.*

Työ ja pääoma joka nykyisen järjestelmän mukaan on yhtämittaisessa taistelussa keskenään ja joka järjestelmä on rahasta tehnyt itsekäitten ryhmien taisteluvälineen, siten pirstoen kansamme sisäisen eheyden ja sortaen puoluekarsinoiden pimeyteen.

SKJ:n tarkoitus on pyrkiä kokoamaan Suomen kansa yhdeksi ehjäksi kokonaisuudeksi, niin, että työ ja pääoma palvelevat toinen toistansa auttaen siten *koko kansan yhteistä parasta.* Me tahdomme työlle oikeata arvoa ja kunnollista palkkaa ja että pääoma kantaa kortensa yhteisen hyvän eteen. Meidän pyrkimyksemme on luoda *kansallinen Suomi,* jossa jokaisella sen kansalaisella on mahdollisuus ansaita omalla työllään riittävä toimeentulo ja että jokainen voi itselleen luoda sellaisen yhteiskunnallisen aseman, mihin hänen kykynsä ja taitonsa hänelle edellytyksiä voi tarjota.

Liity sinäkin joukkoomme. Yhdy meidän riveihimme. Olet siten mukana siinä rakennustyössä, jotta jokaisella kansalaisella on oikeus elää ja saada itselleen työ ja toimentulomahdollisuudensa turvatuksi.

Järjestöömme voi ilmoittautua osoitteella Mikonk. 1 B 14 (puh. 24 100), missä joka ilta klo 19 pidetään ohjelmaselostuskokouksia ja mihin on täysin vapaa pääsy jokaisella Suomen kansalaisella, joka vaan ei kuulu mihinkään salaseuraan tai ei ole *juutalainen.*

Kansalainen:

Harkitse ja ratkaise.

Ehkä voit jo tänään yhtyä ruskeapuseroitten riviin, siihen rakennusketjuun, jonka tarkoituksena on poistaa työttömyys, nälkä ja korko-orjuus, luoda itsenäinen ja yksimielinen vapaa *Suomi.*

Maanviljelijä!
Herää!

Suomalainen talonpoika, Sinä korpien raivaaja, leivän kasvattaja, Sinä, joka niin monta kertaa olet astunut isänmaan vartiopaikalle silloin, kun kysymyksessä on ollut yhteinen etu ja isänmaan onni. Sinä, joka nurkumatta olet kestänyt kovimmatkin koetukset, kantanut katkerimmat kärsimykset. Vuosisatojen ajan Sinun elämäsi on ollut taistelua — taistelua leivän, kodin ja isänmaan puolesta, karaisten Sinut kovimpaakin tuulta, vahvimpaakin vastoinkäymistä vastaanottamaan.

Samanlainen on Sinun elämäsi vieläkin, vaikka uudemman ajan virtaukset teknillisine apuineen ovat tulleet Sinun avuksesi. Raskas velkakuorman taakka, kultaklausuulinen korko-orjuus, työttömyyden aiheuttama verokuorma, talouselämällesi välttämättömien maksuvälineitten kalleus, ne ovat edelleen Sinun suurimpana kirouksenasi, jopa niin suurena, että viime aikoina se on pakoittanut tuhansia ja taas tuhansia talouksia sortumaan pakkohuutokaupan asettaman vasaran alle, lisäten siten tilattomien ja työttömien armeijaa. Tulkoon mainittua, että eräässä maamme kihlakunnassa nyt on joutunut pakkohuutokaupan alaiseksi yli 700 tilaa ja eräässä kunnassa 1/4 kunnan maanviljelyskiinteistöistä. Edelläolevasta jo lyhykäisyydessä saa selvän käsityksen, että meidän maataloutemme elää, kärsii ja sortuu, ellei jotain pelastavaa ja pikaista auttavaa apua tule.

Missä on vika?

Vika on siinä, että meillä on valtiomahti ja talousjärjestelmä sellainen, joka heikkoa sortaa ja vahvaa auttaa, olipa yritteliäisyyttä vaikka kuinka paljon. Jollei meidän valtiotaloutemme s. t. s. valtiomahtimme kykene talouselämää järjestämään kannattavaisuuden perustalle — eivät pienet näpertelyt kykene tilannetta auttamaan, vaan siten vain lisätään maatalouden verotaakka, työttömyyttä ja tilatonta väestöä. Mikä on lopputulos tästä? — Vastaamme: Elinkeinoelämämme ja yhteiskunnan sortuminen.

Suomen Kansan Järjestö on uskaltanut ottaa rohkean askeleen, ryhtyen päättävästi luomaan *uutta Suomea.* Se on sitä mieltä, että nykyinen järjestelmä on aikansa elänyt ja että sen tilalle on luotava uusi, koko kansan yhteisedun mukainen talousjärjestelmä. Se järjestää jokaiselle, olipa sitten maanviljelijä, työmies, kauppias t. j. m. elinkeinon harjoittaja — oikeuden ja mahdollisuuden itsenäiseen elinkeinotoimintaan hänen kykynsä ja taitonsa mukaan ja estää keinottelun kansalaisten työllä.

Mutta ennen kuin edelläolevan voimme käytäntöön sovelluttaa, on työ ja pääoma saatava tasaarvoiseksi. Työntekijän, olipa se sitten maatyön t. j. m. elinkeinoalan työläinen, tulee saada täydellinen arvo ja riittävä palkka työstään. Samalla on vaadittava, että pääoman, mikäli sitä esim. maataloudessa tarvitaan, tulee olla ja pelvalle yhteishyvää, ei kiristäen ja kuormaa lisäten, vaan antaen suurempia tuloksia ja tuottaen kansamme elämisen ehtoja vastaavia saavutuksia ja uusia arvoja, siten vähentäen ulkolaista tuontiamme. Kiinnittäen työtöntä ja tilatonta väestöä tuottavaan itsenäistyöhön. Kehittäen ja kasvattaen kansallista voimaa itsenäisyytemme tueksi ja turvaksi. Lyhyesti sanottuna, me vaadimme:

Suurkapitalismin korko-orjuus pois!

Juutalaisten johtama marxilaisuus on lopetettava!

Pois puolue-elämän raateleva karsinoituminen!

Kansallinen tuotantoelämä elvytettävä maamme suunnattomien rikkauksien edellyttämälle tasolle!

Työttömien armeijat tuottavaan ja tulokselliseen työhön!

Mutta ohjelmamme ei toteudu, olomme ei parane, ennenkuin olemme kansallisesti yksimielisiä. Ja siinä mielessä kutsuu Suomen Kansan Järjestö Sinuakin, olitpa maatyömies, pienviljelijä tai suurtilallinen ruskeapuseroisten armeijan, työskentelemään yhteisedun puolesta, luomaan kansallista Suur-Suomea.

Herää Suomen maataviljelevä väestö!

Liity Suomen Kansan Järjestöön!

Työläinen!
Voitko sinä kuulua Suomen Kansan Järjestöön.

Olemme tottuneet järjestyneen työläisen suusta kuulemaan ajatuksen, että valistunut, aikaansa seuraava työläinen ei voi yhteiskunnallisesti kuulua mihinkään muuhun järjestöön kuin sosialidemokraattiseen puolueeseen, joka on kytketty juutalais-marxilaiseen internationaaliin, joka antaa ohjeet ja määräykset, miten ja milloin on toimittava.

Marxilaisuus on meidänkin maassamme työskennellyt ja toiminut jo vuosikymmenien ajan — mutta, mitä se on aikaan saanut?

Elämme kahdennenkymmenennen vuosisadan kultaista aikaa, suurten keksintöjen kehittämää kulttuurielämää, jossa ihminen, luomakunnan herrana on saanut käytettäväkseen lukemattomia teknillisiä avuja. Näiden saavutusten kautta yksilön ja varsinkin työläisen asema pitäisi olla jo sillä asteella, että puute, kurjuus ja nälkä olisivat tuntemattomia.

Mutta mitä näemme ympärillämme? Nälkäisiä soppajonoja. Tuhansia ja taas tuhansia työttömien armeijoita, työmailla 12—20 mk:n päiväpalkkoja, jotka eivät kunnolleen riitä miehen ravintoon puhumattakaan perheen elättämisestä. Perhe saa turvautua kunnan apuun. Kunnat velkaantuvat, veroäyri nousee — seurauksena täydellinen vararikko — perikato. *Miksi ei marxilaisuus auta, miksi ei kansainvälisyys pelasta?*

Siksi, että se ei sitä tahdokaan tehdä. — Sillä jos työmies voi hyvin, jos yhteiskunnassa ei ole kurjuutta, silloin kansainvälinen juutalainen, se, *joka johtaa toisella kädellä marxilaisuutta ja toisella rahakapitaalia,* ei voisi säilyttää mahtiasemaansa, sillä sen mukaan pääoma ja työ täytyy saada repimään, vihaamaan ja raatelemaan toisiaan. Mitä enemmän sota, veriset vaatteet, nälkä ja kurjuus rehoittavat, sitä autuaampi ja onnellisempi on juutalaisrahakapitalismi ja marxismi. Siitä johtuu, että työmies vielä tänä päivänäkin kulkee nälkäisenä, puoluepomon nyrkkivallan alla, ja tuo puoluepomo kyllä tietää asioitten todellisuuden, mutta puoluekuri ja luokkavihan ruoska tukkii suun. Näin jatkaen elämme ja kuljemme varmasti tulevaisuutta kohti, jonka loppu on kansojen ja yhteiskunnan täydellinen perikato.

Mitä apua sitten Suomen Kansan Järjestö tarjoaa työläiselle?

Me tahdomme, että tämä vanha järjestelmä, tämä mätä ja aikansa elänyt valtiomahti ja talousjärjestelmä, jotka palvelevat ja ovat aina palvelleet vain osaa kansasta, ovat tyystin poistettavat ja että niiden tilalle on laillisin ja rauhallisin keinoin saatava uusi järjestelmä, jolla on kansan kannatus ja joka palvelee koko kansan yhteishyvää. Meidän ohjelmamme ydin on: *pois puoluekarsinat, pois marxilaisuus, pois juutalais-suurkapitalismin korko-orjuus, työttömien armeijat tuottavaan työhön, nälkäisille leipää.* Me tahdomme, että työlle, ja sen tekijöille, olivatpa ne sitten henkisen tai ruumiillisen työn alalta, *annetaan oikea arvo ja palkka,* että ne yhteiskunnassa kykenevät elämään ja olemaan vapaina kansalaisina. Samalla kun työ ja sen tekijä palvelee yhteistä parasta, samalla on myöskin rahakapitalismin kannettava kortensa siihen kekoon, jossa yhteisenä luovana pyrkimyksenä kasvaa *kansallinen Suomi.*

Tämän ohjelman voimme toteuttaa vasta sitten, kun me olemme yksimielisiä, kun kaikki löydämme toisemme.

Työläinen, kuka lienetkin, liity kansalliseen puseroarmeijaamme tai meidän myötämielisiin kannattajiimme, anna äänesi ensi vaaleissa jollekin tässä lehdessä olevalle listalle. Ole luomassa uutta Suomea, kansallis-valtiota, jonka jäsenellä, olipa se sitten työmies, talonpoika, virkamies t. j. m. on oikeus elää ja työskennellä sekä saada toimeentulomahdollisuutensa turvatuksi. Samalla Sinun punainen viivasi, Sinun yhteiskunnallinen velvollisuutesi liittää Sinut ketjuun, jonka tarkoituksena on poistaa työttömyys, nälkä ja korko-orjuus.

Suomen työväestö!

Äänestä Kalstan järjestöä!

Vedä punainen viivasi Suomen Kansan Järjestön listoille.

Käsityöläinen! Liikkeenharjoittaja!
Mikä on Sinun yhteiskunnallinen asemasi?

Kehitys kulkee kulkuaan, elämän ratas pyörii jatkuvasti. Meillä ihmisillä on jokaisella määrätty sija ja tehtävä elämän ketjussa. Jos katselemme aikaa taaksepäin, näemme silloin ihmisen velvollisuudet paljon pienempinä ja vähäpätöisempinä kuin nyt, varsinkin yhteiskunnallisesti, tosin yksilöinä ja kansalaisina ne olivat suuret. Varhaisimpina aikoina jokaisen ihmisen oli itse huolehdittava itsestään, yhteiskuntahuolto ja toisen apu olivat vierasta. Joka ei kyennyt huolehtimaan itsestään, sen elämän latu oli määrätty loppumaan.

Ajan kiertokulku, kehitys ja tiede, on ihmisen ja kansalaisen elämää ja yhteiskunnallista velvollisuutta muuttanut sikäli, että me emme elä enää omaa itseämme varten, vaan kansalais- ja yhteiskuntavelvollisuutemme velvoittaa meitä huolehtimaan kansaveljistämmekin, tehden meidät tavalla tai toisella toisistamme riippuvaisiksi.

Ennen olimme vain heimoveljiä — nyt olemme kauppiaita, käsityöläisiä, työmiehiä t. j. m. elinkainonharjoittajia. Me tarvitsemme nyt kiinteästi toinen toistamme — emmehän tule mitenkään toimeen, jos joku elinkeinoluokka lakkaa olemasta.

Yhtä tärkeä kuin leipä on ihmisille, on myöskin nykyisessä yhteiskunnassa vaatteet, jalkineet työvälineet y. m. jokapäiväisessä toiminnassa tarvittavat tarpeet. Ja mikäli me koneellistumme s.t.s. meidän jokapäiväinen työmme yksilöistyy — me yhä enempi tulemme tarvitsemaan toinen toisemme ammatti-apua ja taitoa.

Mitä voimakkaimmin kauttamme ammatilinen työ edistyy, sikäli myöskin sen rinnalla kaipaamme ja tarvitsemme liike-elämää, liikkeenharjoittajaa, joka meidän puolestamme ja meitä varten välittää ja huolehtii tarvitsemistamme tarpeista ja työmme tuloksista.

Kysymys: Mitä nykyinen yhteiskunta ja vallassaoleva järjestelmä käsityöläiselle ja liikkeenharjoittajalle tarjoaa?

Vastaamme: Puutetta, huolta, korko-orjuutta ja äärimmäisen kärsivällistä sitkeyttä. Ostokyky on heikko, työttömyys ja rahan puute pakoittaa kysynnän laimeaksi. Luoton saanti on lopussa, velkamiehet uhkaavat, laskut ovat maksettavat. Kuitenkin kaikesta tästä huolimatta on verot ja vuokrat ennen muita suoritettava; täytyy vielä sen lisäksi elää sekä muistaa ajan arvostelevaa silmää jokapäiväisestä ulkonaisesta asusta, arvon mukaan.

Missä vika — Missä apu?

Vika on siinä, että me katselemme asioita, jopa omaa velvollisuuttammekin vain puoluekarsinoitten puitteissa. *Yhteinen hyvä, kansallisvelvollisuus* ei merkitse meille yhtään mitään, kunhan vaan se puolue, mihin me kuulumme voittaa ja saa ääniä, joitten perusteella kykenee kyllin hyvin taktikoimaan toisia puolueita, kanssaveljiään vastaan. Voimme uhrata itsemme, yhteiskunnallisen asemammekin kaiken tuon hyväksi. Melkein aina meidän uhrauksemme ja aatteellinen apumme ei hyödytä meitä itseämme, vaan apumme ja tukemme on tullut niitten hyödyksi, jotka meidän (esim. käsityöläisen ja liikkeenharjoittajan) hartioillemme ovat asettaneet raskaimman kuorman — velkataakan ja korkoruoskan, mikä ennemmin tai myöhemmin saattaa useassa tapauksessa sortaa kantajansa rappiolle ja perikatoon. Ja mitä tuo autettu puolue-elämä, viimeiseen vereen uhrauksia imenyt valtiomahti sortuneelle kansalaiselleen tarjoaa — auttavana kätenä — jos asianomainen ei enää mihinkään pysty, se osoittaa hänelle — kunnanhoitoa ja hätäaputyömaan.

Suomen Kansan Järjestö vaatii, että tämä järjestelmä, nyt hallitseva valtiomahti, joka on ollut ja on edelleen vallassaolevien eturyhmien palvoja, katoaa näyttämöltä. Sen tilalle Suomen Kansan Järjestö luo uuden valtio- ja talousjärjestelmän, joka voi turvata kokonaisuuden edun, toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeimman lain,

yhteishyvän

ja estää keinottelun kansalaisten työllä. Lyhyesti sanottuna:

Pois puoluekarsinat!

Pois juutalaisten johtama marxilaisuuden kirous!

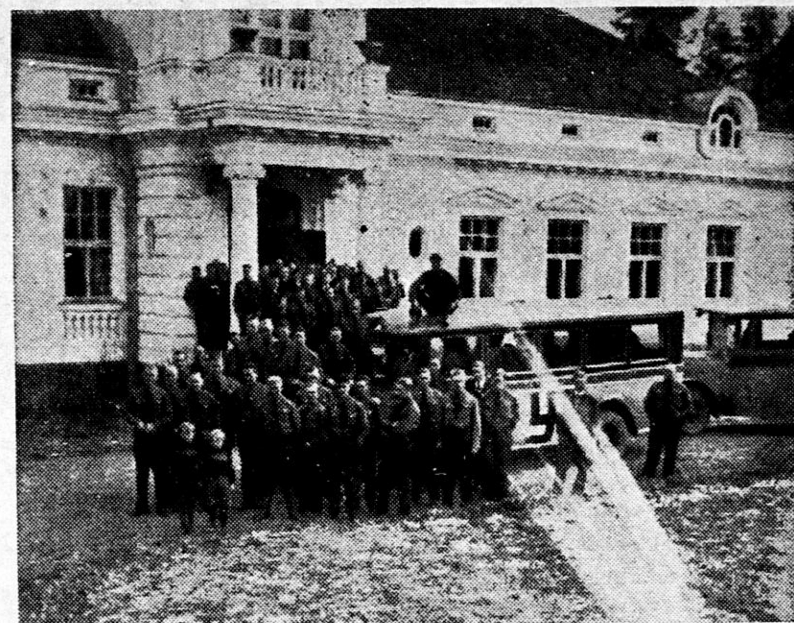
Pois suurkapitalismin korko-orjuus!

Niin kauan kuin käsityöläistä ja liikkeenharjoittajaa puristaa korkokahle, *niin kauan kuin* hänen yritteliäisyytensä ja työtarmonsa, vaikka se kestävämpikin olisi, on suurkapitalismin ja velkapääoman ruoskittavana orjana — ei ole toivoa omasta vapaudesta, eikä itsenäisestä liiketoiminnasta. *Niin kauan kuin* liikkeenharjoittaja saa likipitäen puolet työnsä tuloksista uhrata korkomenoihin ja jokapäiväisenä pelkona odottaa rahakapitalismin tuomiota: — »sinun luottosi on lopussa, sinun vekselisi lyhentämättömänä lankeaa maksettavaksi» — *niin kauan,* huolimatta yritteliäisyydestäsi ja liiketaidostasi, sinun elinkeinoelämäsi ei ole vankalla pohjalla. Suurkapitalismille on pääasia ja ainoa toimintaohje, että se sinun yritteliäisyytesi ja omaisuutesi kautta mahdollisimman paljon hyötyy. Olet yrittänyt, uhrannut, suunnitellut, mutta kurja talousjärjestelmä on sen tyrehdyttänyt. Jos sinulla riittää uutta yritteliäisyyttä, saat alkaa alusta samaa kiertokulkua.

Siksi uskallamme huutaa: Alas juutalais-rahakapitalismin mahti, alas korko-orjuus. Tästä maasta pitää tulla yksimielinen kansallisvaltio, jossa jokaisella sen jäsenellä on oikeus oman yritteliäisyytensä kannustamana saada elää ja työskennellä vapaana elinkeinonharjoittajana, kehittää ammattiansa niin korkealle kuin hänen kuntonsa ja kykynsä edellyttävät.

Kansalainen!

Voitko Sinä liittyä tukemaan Suomen Kansan Järjestöä. Voitko ryhtyä ruskeapuseroisten armeijaan, luomaan uutta Suomea, kansallisvaltiota — jos voit, niin anna äänesi ensi vaaleissa jollekin niistä listoista, jotka kuuluvat Suomen Kansan Järjestön vaaliliittoon.

Kalstalaiset puseromiehet mainostusmatkalla Helsinki—Kerava—Mäntsälä, maanviljelijä Sakkisen talon edustalla.

Kansamme eheäksi! — voimakkaaksi! —

Nykyaikainen puolue-elämä turmeltuu yhä pahemmaksi. Yhä syvemmin lietsotaan luokkavihaa. Ei millään puolella näytä olevan edes halua ymmärtää myös toisia. Puolueista on tämä äärimmäinen itsekkyys ja omahyväisyys tarttunut yksilöihin — ihmisiin.

Työläistäkin on todella sorrettu. Siksi on marksismi päässyt leviämään äärettömän laajalle. Siksi on moni rehti kunnon työläinen menettänyt henkensä, kun on toivonut pääsevänsä parempiin oloihin turvaamalla marksilaisiin. Jos nämä valehtelijat ja vihanlietsojat olisivat voittaneet v. 1918, olisivat työläisemme nyt samassa kadotuksessa kuin Neuvosto-Venäjän työläiset — siis pakkotöissä, täydellisinä orjina. Ei työläinen! Sinunkaan asemasi ei parane enemmän kuin isänmaasikaan, sillä että saarnataan vihaa toisia vastaan. Ei mikään luokkapuolue voi auttaa ketään. Sinua, samoin kuin koko kansaamme voi auttaa vain järjestö, joka takaa oikeudet työstään jokaiselle kunnon jäsenelle. Kaikki kansamme jäsenet ja luokat ovat kokonaisuudella välttämättömät.

Talonpoikien metsiä on puijattu koko- ja puoli-imaiseksi. Talonpojalle on uudistusten nimessä tarjottu valtion välityksellä lainoja, jotka peritään pois silloin kun tämän tuotteet eivät mitänä maksa, kun hän jo muutenkin on köyhin ja kun uudistukset, joihin hän on rahansa saanut eivät ole vielä mitään tuottaneet. Hän on ollut koronkiskojain lypsylehmänä — ja joutuu usein pois tilaltaan, kun korkoherrat näkevät ettei hän enää kykene »lypsämään». Ja naapurit joutuvat, takaajina, häntä seuraamaan, ellei jo omista asioistaan. Tällainen synnyttää lisää tyytymättömiä, joita marksilaisherrat kalastelevat nuottaansa. Vai oliko se tarkoituksenakin alunperin, viisaat korkoherrat.

Kun köyhä mies opiskeee ja valmistuu joksikin — on hänellä niskassaan korkeakorkoiset lainat, jotka pitävät hänet usein elämäijän epävarmuuden tilassa — ja rahalaitoksista riippuvaisina. Hänkin on »lypsylehmä», joka voidaan lopettaa koska halutaan. Hänen kotinsakin, minkä hän suurella vaivalla saa kokoon voidaan hävittää. Kuka suojelee ja auttaa sivistynyttä köyhälistöä esimerkiksi tällaisten pula-aikojen sattuessa. Ja armottahan liikaväki potkitaan pellolle. Heillä on nykyään paljon pahempi kuin ruumiillisen työntekijäin työttömillä. Sama juttu kuin talostaan ajetun talonpojan, joita todella näyttää tulevan lisää joukottain.

Tehtailija, kauppias, tai muu yksityinen yrittäjä — etkö Sinäkin ole tuntenut joskus olevasi tuollainen »lypsylehmä». Ehkä Sinua on monasti kynitty niin, että Sinun on täytynyt alentaa alaistesi palkat nälkäpalkoiksi. Ja kenen hyväksi olet sen tehnyt, et itsesi, vaan lopullisesti, välikäsien kautta, kansainvälisen juutalaisen kapitalismin kukkaroon. Sinä olet usein joutunut syntipukiksi, sillä kansa ei näe niitä, jotka puristavat Sinua. Usein saat pakkomyynnistä uhrata, et vain sitä jonka lainana olet tuottolaitoksiisi kiinnittänyt, vaan senkin mitä Sinulla on velatonta omaisuutta ollut. Jäät vielä »kaupanpäällisiksi» kunniattomaksi mieheksi, kun huonosti käy. Sinunkin etusi mukaista olisi, että työläiset ansaitsisivat paremmin, että talonpojat saisivat tuotteistaan kunnollisen hinnan. Silloin Sinunkin liikkeesi kannattaisi. Tietysti, jos olet lainapääomilla toimiva, täytyisi lainauskoron olla edes säädyllisen.

Kotimainen lainauspääoman omistaja. Jos korkokanta pakkokeinoilla halvennetaan, et tule siitä kärsimään. Silloinhan ulkolainen lainauskapitaali vähenee, ehkä kielletäänkin — ja rahasi ostoarvo kohoaa.

Suomen Kansan Järjestön vaalilistat

Uudenmaan vaalipiirissä.

138
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Henkisen ja ruumiillisen työn tekijät, yhtykää! Pois luokkarajat!

—Kalsta, Arvi Daniel, jääkärikapteeni, Helsinki.
—Keinänen, Nikolai, monttööri, Helsinki.

139
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Kansallis-sosialistisen valtio- ja talousjärjestelmän puolesta, korko-orjuutta vastaan.

—Oljemark, Thorwald Hjalmar, luutnantti, Helsinki.
—Kalsta, Arvi Daniel, jääkärikapteeni, Helsinki.

140
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Kansalaisten työllä keinottelu on estettävä. Työ kunniaansa. Työttömyys on poistettava.

—Keinänen, Nikolai, monttööri, Helsinki.
—Välilä, Antton Taavetti, teknikko, Helsinki.

141
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Kansallis-sosialistisen valtio- ja talousjärjestelmän puolesta, korko-orjuutta vastaan.

—Kalsta, Arvi Daniel, jääkärikapteeni, Helsinki.
—Oljemark, Thorwald Hjalmar, luutnantti, Helsinki.

142
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Maatalous on vapautettava korko-orjuuden kahleista.

—Valve, Kosti, maanviljelijä, Iitti.
—Kalsta, Arvi Daniel, jääkärikapteeni, Helsinki.

143
NYLANDS LÄNS VALKRETS.

Folkgemenskap genom social rättvisa. Mot ränteslaveri, partivälde och språkstrid.

—Jansson, Karl Algot, försäkringstjänsteman, Karis.
—Oljemark, Thorwald Hjalmar, löjtnant, Helsingfors.

144
NYLANDS LÄNS VALKRETS.

Folkgemenskap genom social rättvisa. Mot ränteslaveri, partivälde och språkstrid.

—Oljemark, Thorwald Hjalmar, löjtnant, Helsingfors.
—Jansson, Karl Algot, försäkringstjänsteman, Karis.

145
UUDENMAAN LÄÄNIN VAALIPIIRI.

Taloudellisen, henkisen ja hengellisen elämän terveyttämiseksi, Suur-Suomi päämääränä.

—Hirvi, Jaakko Henrik, opettaja, Haaga.
—Kalsta, Arvid Daniel, jääkärikapteeni, Helsinki.

Kansaamme rasittavat sekä sosialismin että kapitalismin kirot. Sehän on todella parlamenttaarista! Marxilaisuuden vastustamiseksi ei ole aikanaan toimittu — ei ole myös valtiovallan taholta työläistä suojeltu. Jos suhde työläiseen ja marxilaiusuteen olisi johtavien taholta oivallettu ja sen mukaisesti toimittu olisi jo Vapaussotamme käyty Aunuksessa ja Karjalan Kannaksella — lähellä Pietaria. Eikö olisi ollut muka mahdollista, että koko Suomen kansa yhtenäisenä olisi ollut perivihollista vastassa? Kyllä, sillä Suomen työväestön parhaimmisto ja enemmistö on isänmaallista — kansallisuudestaan ylpeää väkeä. Viimemainittua seikka korostaa sanomalehtikirjoituksissaan virolaissyntyinen entinen bolsheviikki Teppich-Kasemit ja ihmettelee sen voimakasta ilmenemistä Neuvosto-Karjalassakin vielä. — Eikö olisi vapaussodan yhteydessä jo muka ollut mahdollista vapauttaa samalla Karjala ja Inkeri? Kyllä, mutta sinne ei pitänyt lähettää kurittomia joukkoja! Siellä kin elää suomalainen, itsepäinen kansa ja jos sitä, sekä uskontoa että tapoja loukataan, ei se anna anteeksi.

Tarton rauhan nolot tulokset pannaan yleensä heikkojen, raukkamaisten edistyksen politikkojen syyksi. Totta on että nämä olivat siihen aikaan valtiolaivamme peräsimessä. Kuitenkin oli Tartossa mukana muidenkin puolueiden napamiehiä. Tekivätkö he mitään estääkseen tämän häpeärauhan, jossa Repolan ja Porajärven asia on mustin pilkku. Nämä pitäjäthän itse julistautuivat itsenäisiksi, karkoittavat alueeltaan bolsheviikit, pyysivät ja saivat Suomen valtion suojeluksen, mutta rauhanneuvotteluissa heitettiin bolshevismin punaiseen kitaan. Tällä lailla vahvistetaan kai luottamusta Suomeen Kauko-Karjalassa — tulevaisuutta varten? Mitä tällaisesta heimoystävyydestä ja lupauksen täyttämisestä sanovat herrat parlamenttaariset politikot? Ja mistä ryssien rauhanneuvottelijat tiesivät suomalaisten valtuutettujen minimin aluekysymyksessä: joko Repola ja Porajärvi tai Petsamo? Oliko Petsamo kansantaloudellisesti tai kansallisesti tärkeämpi näitä toisia? Entä Inon linnoitus? Entä sopimus laivastosta ja aseistuksesta Laatokalla? On todella valitettavaa, että näinä historiallisesti kansallemme tärkeinä aikoina ovat nuo saamattomat, kaikkialle kumartelevat ja omahyväiset parlamenttaariset politiikot olleet remmissä. Ulkopoliittisesti he ovat toimineet kuin rajasuutarit ja sisäpolitiikassa — he puhuvat kansan eheyttämisestä — koska on kansamme rikkinäisempi, koska on ollut puolue- ja luokkaviha suurempi kuin nyt. Tarkastakaamme vain tulos! Hyvätuloisia virkoja puoluekellokkaille on ainoa myöntäinen tulos — muu kaikki on kielteistä.

Ei mikään luokkapuolue, ei porvarien, ei työläisten, kykene hävittämään puoluevihaa, päinvastoin. Ne eivät myös kykene luomaan ehjää, tervettä kansakuntaa. Jos niistä joku pääsee valtaan, se vain sortaa toisia. Siksi on esim. Saksassa ja Italiassa syntynyt usi »puolue», joka on »lyönyt itsensä läpi». Jo Bismarck sanoi, että yksinkertainen kansa on poliittisesti järkevämpi kuin ammattipolitiikot. Miten monissa viimeaikaisissa tapauksissamme onkaan se selvästi nähty? Kansa itse on sekä Saksasa että Italiassakin »diktaattoriensa» takana. eS on herännyt näkemään, että pa yhä pahenee, ellei tarmokas, yhteistä hyvää tarkoitatva voima tartu asioiden johtoon.

Meillä soittavat suutaan monet puoluelehdet, että Suomen Kansan Järjestö on vain uusi puolue, joka puolueita lopettaa — lisäämällä vain niiden lukua. Eihän voi laillisin, parlamenttaarisin keinoin puolueitakaan vastaan taistella muuten kuin puolueena. Niinhän täytyi Hitlerin tehdä Saksassa. Ja kun hänen »puolueensa» sai enemmistön eduskunnassa, niin loppuivathan puolueet — käytännöllisesti katsoen nitä ei enää ole. Niin on asia Italiassakin, jossa kai asia meni paremmin puoluepukariemme mieleisesti, kun Mussoliini ei perustellut puolueita, eikä taistellut parlamenttaarisesti.

Meidänkin on luotava kokonaan uusi taloudellinen ja valtiollinen järjestelmä, johon luottamuksellisesti voivat kuulua niin porvari kuin työläinen. Järjestelmä, jolle on koko kansakunnan etu tärkein, ei jonkun luokan tai yksilön, joka kohtuullisuuden ja yhtenäisyyden puitteissa ajaa sekä työntekijän, että -antajan etuja ja oikeuksia. Tällainen järjestelmä täytyy koota kaikista kansankerroksista ja jokaisen jäsenen on opittava rehellisesti ajattelemaan maan parhaan mukaan jo on unohdettava luokkaedut vähemmän tärkeänä, sekä kokonaan keskenäinen viha, jonka parlamenttaarinen puolue-elämä on luonut. Tämä järjestö on ainoa mahdollinen tasoittamaan luokkarepeytymät ja sen on saatava, työläinen ymmärtämään tämä maa isänmaakseen, jonka eteen tekee työtä — porvari toimimaan niin, että työläinen ei tunne itseään vieraaksi, tai lapsipuoleksi yhteiskunnassamme — kansallisessa perheessämme.

Taistelu marksilaisuutta vastaan ei ole taistelua työväkeä vastaan, kuten marksilaiset väittävät, vaan taistelua työväen puolesta.

Ihminen on erehtyväinen! Miksi heittää yli laidan kunnon ihmisiä, jotka ovat vain jääneet sivistyksestä, kuten muustakin hyvästä osattomiksi ja siksi olleet alttiita tunnottomien petturien narrattaviksi. Viisaampaa on valistaa heitä, saada ymmärtämään ja pelastaa isänmaalle. Parlamenttaarisen tasapuolisesti on isänmaa kohdellut huonosti valkoisia vapauttajiaankin. Moni Vavaussodassa vapaaehtoisena ollut Karjalan ja Pohjanmaan ja monen muun maakunnan työläinen on joutunut marksilaisten ammattiyhdistysten kiroilun. Ei heitä ole muukaan isänmaa muistanut usein, vaan ovat he joutuneet ensiksi nälkätaipaleelle. Heidät on myös saatava jälleen uskomaan oikeutaan ja kansan kiitollisuuteen!

Talonpoikien onnettomuuksiin on suurimpana syynä ollut valtiotaloutemme ja lainajärjestely. Meidän on estettävä tilojen pakkomyynnin jatkuminen ja aikaisemmin tilansa menettäneille varata mahdollisuus niiden jälleen saamiseen. Saksassa, jossa oikea, kansanparasta ajava hallitus hoitaa asioita, on talonpoikien pakkomyynnit jo keskeytetty — työttömyyskin siellä on vähentynyt.

Kun meilläkin puhaltavat jo voimakkaasti uudet keväiset tuulet, alkavat eri puolueet, kuka koetella näön vuoksi puhdistella pölyjään, kuka sulkea akkunoitaan.

Marksilaisten hätä on luettavana heidän äskeisen puoluekokouksen päätöslauselmassa:

»Puoluekokous toteaa,

että puolueemme ulkopoliittinen- ja sotilasohjelma, niinkuin sen sisällöstäkin käy ilmi, on tarkoitettu toteuttavaksi parlamentaarista tietä;

ettei sanottu ohjelma kehoita olemaan maata puolustamatta eikä ilmaise sellaista aikomusta tai pyrkimystä sekä

että puolueemme ohjelma samaten kuin sen menettelytapaohjeetkin ovat tarkoitetut kauttaaltaan laillisin keinoin toteutettaviksi.

Edelleen puoluekokous toteaa:

että puolue, niinkuin viime puoluekokoukssesa tapahtuneesta käsittelystäkin käy ilmi, ei ole sitoutunut ilman muuta noudattamaan Sosalistisen Työväen Internatsionaalin päätöksiä tai ohjeita, vaan pidättää niiden suhteen itselleen oikeuden harkita, missä määrin ne ovat yhtäpitäviä puolueemme oman vakaumuksen kanssa siitä, mitä kansamme etu vaatii ja mitä velvollisuuksia Suomen lait asettavat.»

Ovatko he aina näin lakeja kunnioittaneet? Onko tuo puolustustahto todellista? Eviätkö he ole riippuvaisia kansainvälisen »Sosialistisen Työväen Internatsionaalin» päätöksistä? Ei maksa vaivaa kysellä vakavissaan!

Kokoomukseen lukeutuva, nähtävästi puolueesta jo ulospotkittu, sisäministeri Puhakka puhui äsken Sortavalassa. Keppihevosekseen on hän ottanut »puserolait» ja kansallissosialismin. Hän väittää mahdottomaksi, että porvaristo ja työväestö voisivat kuulua samaan puolueeseen, toisen, taikka toisen pääsemättä lopulta määrääväksi toisen kustannuksella. Hän väittää, että puolueasioissa on eri suuntien saatava pitää omat ohjelmansa. (Niin vain, jotta puolueviha ja kansallinen rikkinäisyys jatkuisi).

Käytännössä on jo todistettu kuinka hyviin tuloksiin on päästy sillä, että työväestö jo porvaristo sovussa kuuluvat samaan puolueeseen. Tarvitaan vain kylliksi rehellisiä ja taitavia johtajia ja valistustyötä kansan seassa. Itse kansassa on vielä hyvää ainesta suurin osa — niin työläisissä, talonpojissa kuin sivistyneistössäkin. — On vaan pysyttävä kirjaimellisesti erossa jokaisesta luokkapuolueesta, sekä oikealta että vasemmalta että keskustasta. Niin tekee Suomen Kansan Järjestö.

Toivokaamme että tulevaisuudessa näkee vihollisemme meissä voimakkaan kansan — uuden, itsekkyydestä ja pettureista vapaan kansan — jonka suurin voima tulee olemaan ehyä ja oikeamielisyys!

»Tahdon pysyä syrjässä politiikasta» sanoo moni. Ymmärrämme kyllä, että viime 15 vuoden valtiolliset tapahtumat ovat synnyttäneet kansalaisissamme tuollaista haluttomuutta, ja kernaasti soisimme heille kaivattua mielenlepoa.

Itse asiassa kukaan ei voi olla ottamatta osaa politiikaan. Koko maailmassa on nimittäin käynnissä valtataistelu vanhan ja UUDEN suunnan välillä. Säilyttääkseen valta-asemansa, joka tuottaa heille taloudellisia etuja yhteiskunnan kokonaisedun kustannuksella, vanhan suunnan puoltajat ja kätyrit *tarvitseva' juuri mahdollisimman paljon vaalikarjaa,* joka uskoo täyttäneensä kansalaisvelvollisuutensa vetämällä viivan vaalilistalle ja *luulee* »jäävänsä politiikasta syrjään», silloin kun rajoittavat toimintaansa tuon viivan vetämiseen. Tämä oletettu *»passiivisuus»* merkitsee juuri mahdollisimman tehokasta sen vanhan suunnan *aktiivista* tukemista, jonka kouraantuntuvina seurauksina ovat maatilojen pakkohuutokaupat ja soppajonot. Myrskyssä olevassa laivassa *ei voida* — ikävä kyllä — pysyä »myrskystä syrjässä».

Poliittinen elämä on tuhansin sitein kytketty talouselämään. Tuosta riippuvaisuudesta ei päästä yli eikä ympäri. *Taloudesta taas riippuu jokaisen kansalaisen ja hänen perheensä toimeentulo. Kukaan ei siis voi »pysyä syrjässä» laiminlyömättä alkeellisimpia ja pyhimpiä velvollisuuksiaan omiansa ja heidän kohtaloansa kohtiaan.*

Vanhaa suuntaa edustaa tällä hetkellä melkein koko maamme sanomalehdistö, joka lehti oman puolueensa etuja silmälläpitäen UUTTA suuntaa edustaa tämä lehti, kaikista puolueista riippumatta. Siihen tutustumatta *ette voi olla varmoja, et'ette joudu* — itse sitä huomaamatta — *edelleen aktivisesti tukemaan toimintaa, joka varmasti Teidänkin mielestänne tuhoaa perheenne onnen ja isänmaamme tulevaisuuden,* vaikka ette tähän asti ole päässeet siitä selville.

Hitler on lopettanut sen minkä Bismarck aloitti.

»Ruskeapaidat ja mustapaidat marssivat yhdessä.»

Ulkomaalaisia ääniä eräässä Horst-Wessel juhlassa.

Eräässä saksan ylioppilaiden toimeenpanemassa Horst-Wessel juhlassa Berlinissä lausuivat eräät ulkomaiden edustajat kansallissosialistisesta liikkeestä Saksassa seuraavaa:

Mr Doug Brinkley (U. S. A.): Saksa on läpikäynyt henkisen vallankumouksen, ja aukaissut oven uudelle aikakaudelle. Adolf Hitlerin valtiomiesteon kautta on Saksan kansa saatettu uuden yhtenäisen johdon alaiseksi. Mikä ei onnistunut Bismarckille hänen pitkän poliittisen toimintansa aikana, sen on Adolf Hitler aikaansaanut yhdellä kynänvedolla:

Sulattanut Saksan kansan valtiolliseksi yhtenäisyydeksi, yhtenäisen valtiojohdon alaisena.

Mr Smeath (Englanti):

»Englannissa on ymmärtämystä suurta sankaria kohtaan, joka kuoli isänmaansa puolesta, joka uhrasi itsensä ihanteilleen. Tämänlainen sankari oli Horst-Wessel.»

»Kenraali Gantschew (Bulgaaria):

»Kansallinen herätys saksassa tulee tuottamaan tervehtymistä koko maailmalle, ja tulee sillä olemaan edullinen vaikutus myöskin Bulgaariaan nähden.»

Kapteeni Borelli (Italia):

Yhteys Saksan ja Italian välillä on uudelleen lujittunut Saksan kansallisen heräämisen kautta. Nämä molemmat suuret kansakunnat, Italia ja Saksa, mustapaidat ja ruskeapaidat, tulevat, ja niiden täytyy marssia yhdessä voidakseen täyttää suuret tehtävänsä.

Herää 卐 Suomi

Suomen Kansan Järjestön pää äänen kannattaja.
Helsinki, Mikonk. 1. B.
Toimituksen ja konttorin puh. 24 100.

Tilaushinnat:

Kesäk. vuod. lop.	20:—
1/4 vuosi	10:—
1 kk.	5:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palsta mm. 1:—. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20:— mk.

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino